

РЕШЕНИЕ

№ 3512

гр. София, 03.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 10.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **5734** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.156 и следващи от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „КИВИ ИНК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Г. К., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220418004196-091-001/20.03.2020г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., поправен с РА № П-22220420056677-003-001/03.04.2020г., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“.

Настоящото дело се явява трето по ред първоинстанционно. С решение № 4083/21.06.2021 г., постановено по адм.д. № 7753/2020 г. по описа на Административен съд – София -град, съдът е изменил РА № Р-22220418004196-091-001/20.03.2020 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП – С., поправен с РА № П-22220420056677-003-001/03.04.2020 г., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място], в частта за установените задължения за данък добавена стойност и лихви за данъчни периоди май и юли 2016 г., и за месеците май, юни и декември 2017 г. и отхвърлил жалбата на „Киви Инк“ ЕООД в останалата ѝ част. С решение № 10423/16.11.2022 г., постановено по адм.д. № 11661/2021 г., състав от Осмо отделение на ВАС е отменил решението на АССГ в частта, с която е изменил РА и в частта относно присъдените разноси в полза на „Киви Инк“ ЕООД като в тази му част делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, а в останалата част, с която жалбата на „Киви Инк“ ЕООД е била отхвърлена първоинстанционното решение е оставено в сила. С решение № 6122 от

20.05.2024г., постановено по адм.д.№ 10965/2023г. на ВАС е обявено за нищожно постановеното при новото разглеждане първоинстанционно решение по адм.д. № 10605/2022г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане, въз основа на което е образувано настоящето адм.д. № 5734/2024г. по описа на АССГ чийто предмет на разглеждане с оглед гореизложеното са установените с процесния РА задължения за данък добавена стойност и лихви за данъчни периоди май и юли 2016 г., и за месеците май, юни и декември 2017 г.

В жалбата инициирала съдебно производство са пространно изложени съображения за незаконосъобразност на оспорвания РА. В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при ЦУ на НАП - [населено място], се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата и претендира разноски по списък.

СГП – редовно уведомена, се представлява от прокурор Я. К., който моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна..

Административен съд София-град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, и като направи служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, намира следното:

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220418004196-020-001 от 17.07.2018 г./л.19 от делото/, издадена от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-803 от 07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С., връчена електронно на 03.08.2018г. Със заповедта е възложено извършването на ревизия на „КИВИ ИНК“ ЕООД за определяне на задълженията за ДДС за данъчните периоди от 01.11.2015г. до 31.05.2018г. Заповедта е изменяна със Заповеди Р- 22220418004196-020-002 / 30.10.2018, Р-22220418004196-020-003 /19.12.2018, спирана със Заповеди Р-22220418004196-023-001 /03.06.2019, възобновявана със Заповеди Р-22220418004196-143-001 / 30.09.2019

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22220418004196-092-001 от 18.12.2019 г./л.33 и следващите/, връчен електронно на дружеството на 09.01.2020 г. срещу който не е подадено възражение.

С цел обективното установяване на факти и обстоятелства, и събиране на доказателства от значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното дружество, са предприети процесуални действия, описани подробно в РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК се явява неразделна част от РА.

Ревизията приключва с РА №Р-22220418004196-091-001 от 20.03.2020 г., издаден от Х. Б. М. като възложил ревизията орган, и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходи при ТД на НАП С., определена за ръководител на ревизията. РА е връчен на дружеството на 25.03.2020 г.

С РА за поправка (РАПРА) №П-22220420056677-003-001 от 03.04.2020 г. е извършена поправка на неправилно отразени суми в таблица 1 на РА като приспаднати такива, в резултат на което е извършена и корекция на лихвата за забава. Ревизионният акт е обжалван по административен ред с жалба вх. № 53-06-3399/06.04.2020г. /л.86 и следващите от делото/, по която решаващият орган не се е произнесъл и по този начин мълчаливо го е потвърдил.

В хода на ревизионното производство е установено, че „КИВИ ИНК“ ЕООД,

ЕИК[ЕИК] е вписано в Търговския регистър към Агенция по вписванията на 09.10.2015 г., като еднолично дружество с ограничена отговорност. Седалището на дружеството е в [населено място]. [улица], ет.1, ап.1. като на същата дата е регистрирано по ЗДДС. През ревизирания период дружеството е декларирало дейност като посредник в тристранни сделки за продажба на алкохолни напитки между дружества, регистрирани на територията на Италия, Испания, Великобритания и др. Съгласно дадените обяснения, стоката се взема на консигнация и на разсрочено плащане, съхранява се в акцизен склад, продава се и се плаща след ефективната и продажба.

За данъчните периоди, предмет на настоящата съдебна проверка, са начислени задължения по ДДС по сделки, относно които „КИВИ ИНК“ ЕООД е декларирало качеството на посредник в тристранни операции по чл. 15 от ЗДДС с получател Вуекх UK Ltd както следва:

- За данъчен период 01.05.2016-31.05.2016 г. по фактура V00601 от 03.05.2016 г. от „Б. Дестилати" с VIN 020404020980 /л.372-373 от преписката, в папка № 2 приложение към делото/ на продадените стоки на стойност 276 342,74 евро с легова равностойност в размер на 540 479,42 лв.;

- За данъчен период 01.07.2016-31.07.2016 г. по фактура V01040 от 08.07.2016г. от „Б. Дестилати" с VIN 020404020980 /л.374-375 от преписката, в папка № 2 приложение към делото/ на продадените стоки на стойност 593 172,78 евро с легова равностойност в размер на 1 160 145,10 лв.;

- За данъчен период 01.05.2017-31.05.2017 г.:

- 1) по фактура № 2170511 от 25.05.2017г. от „Н. С. Д. /л.146 от дело №7 753/2020 на АССГ по номерацията на делото/ на продадените стоки на стойност 18 000 евро с легова равностойност в размер на 35 204,94 лв.;

- 2) по фактура FT2017/2 от „SKI DRINKS UNIPESAL" /л.228 от преписката, в папка № 2 приложение към делото/ на продадените стоки на стойност 157 772,16 евро с легова равностойност в размер на 308 575,50

- 3) по фактура V00751 от 11.05.2017г. от „Б. Дестилати" с VIN 020404020980 /л.355-357 от преписката, в папка № 2 приложение към делото/ на продадените стоки на стойност 717 178,32 евро с легова равностойност в размер на 1 402 678,80 лв.;

- За данъчен период 01.06.2017-30.06.2017 г. по фактура № 205 от 12.06.2017 от „Едулис Срл" с VIN IT08967640965 л.330-332 от преписката, в папка № 2 приложение към делото/ на стойност 165 163,11 евро с легова равностойност 323 031 лева;

- За данъчен период 01.12.2017-31.12.2017 г. :

- 1) по фактура BG 0117 – 107 от „Булгрос импорте СЛ" с VINESB63832133/л.272 от преписката, в папка № 2 приложение към делото/, на продадените стоки на стойност 90 304,90 евро, с легова равностойност в размер на 176 621 лв.

- 2) по фактури от „Едулис Срл" с VIN IT08967640965 на стойност в общ размер на 2 727 796,18 лева както следва:

- ф-ра № 472 от 06.12.2017г. /л.314-315 от преписката, в папка № 2 приложение към делото/ на стойност 209 520 евро с легова равностойност 409 785,50 лева

- ф-ра № 471 от 06.12.2017г. /л.316-317 от преписката, в папка № 2 приложение към делото/ на стойност 263 160 евро с легова равностойност 514 696,22 лева

- ф-ра № 470 от 06.12.2017г. /л.318-319 от преписката, в папка № 2 приложение към делото/ на стойност 314 328 евро с легова равностойност 614 772,13 лева

- ф-ра № 469 от 06.12.2017г. /л.320-321 от преписката, в папка № 2 приложение към

делото/ на стойност 270 120 евро с легова равностойност 528 308,79 лева

- ф-ра № 462 от 06.12.2017г. /л.322-323 от преписката, в папка № 2 приложение към делото/ на стойност 190 332 евро с легова равностойност 372 257,03 лева

- ф-ра № 459 от 05.12.2017г. /л.324-325 от преписката, в папка № 2 приложение към делото/ на стойност 147 240 евро с легова равностойност 287 976,40 лева

За изследване на фактическата обстановка относно декларираните тристранни сделки е изпратена молба за обмен на информация до данъчната администрация на Великобритания, която е отговорила, че BUYEX UK LTD е посредник в тристранни доставки на алкохол, шоколадови изделия и хранителни стоки. Дружеството получава стоките от данъчни складове от X. и C. като няма и не е притежавало складове, а тези дейности са поверявани на специализирани логистични оператори. В някои случаи последните са организирали транспорта на стоките чрез трети лица - превозвачи, за което е приложен списък с превозвачите. Посочено е, че плащанията по фактурите са направени по банков път като повечето от сделките са изпълнени чрез контакт от имейл или с телефонни разговори.

В отговора на британската данъчна администрация е посочено също, че върху покупките и продажбите за BUYEX UK LTD няма начислен ДДС. Стоките са купувани и продавани с отлагане на ДДС и мито, поради което са без ДДС и мито. Не е платен и не е заявяван за възстановяване ДДС. Отбелязано е, че BUYEX UK LTD е регистрирано за целите на ДДС само във Великобритания. Мнозинството от покупките от „КИВИ ИНК“ ЕООД са приключени с освобождаване на стоките в митнически складове, в който случай не са представени транспортни документи. От склада е изисквано да организира транспортът или е осъществяван контакт с транспортно дружество, на което е плащано въз основа на издадени фактури, или клиентите са получавали стоките от склада. Посочено е, че към момента на проверката BUYEX UK LTD продължава да търгува с „КИВИ ИНК“ ЕООД. Отбелязано е, че във фактурите „КИВИ ИНК“ ЕООД е вписало като основание за неначисляване на ДДС чл. 17, ал. 2 от ЗДДС.

В писмени обяснения представени от управителя на „КИВИ ИНК“ ЕООД е декларирал, че в повечето случаи дружеството не е имало търговски взаимоотношения с транспортните фирми, осъществили превоза. Посочил е, че транспортът на стоките до акцизия/данъчния склад, където се съхраняват, е включен в цената на доставката и посочен във фактурите за покупка, а превозът на стоките при продажбата е за сметка на купувача.

В хода на ревизионното производство за изясняване на обстоятелствата около доставките са приобщени и Протокол №П-22220418213459-073-001 от 07.01.2019 г. за установени факти и обстоятелства във връзка със запитване на приходната администрация на Италия за BELLINNI STR UNIPERSONALE, VAT IT02404020980 /пряк доставчик на жалбоподателя/ - с Протокол №1591359 от 30.09.2019 г.; Протокол №П-22220418140799073-001 от 11.10.2018 г. за установени факти и обстоятелства във връзка със запитване на приходната администрация на Италия за CRISTALITG SRL, VAT IT08411910964 /клиент на жалбоподателя/- с Протокол №1591359 от 30.09.2019 г.; Протокол №П-22221018079078-073-001 от 08.06.2018 г. за установени факти и обстоятелства във връзка със запитване на приходната администрация на Италия за EDULIS SRL, VAT IT08967640965 /пряк доставчик на жалбоподателя/- с Протокол №1591360 от 30.09.2019 г.

Въз основа на събраните при ревизията документи, включително и от обмен на

информация, както и от установените обстоятелства за контрагентите, органите по приходите са достигнали до извод, че по процесните доставки е налице вътреобщностно придобиване с място на изпълнение на територията на България, поради което и на основание чл. 62, ал. 2 от ЗДДС във вр. с чл. 9, ал. 3 ППЗДДС за декларираните от дружеството доставки в качеството му на посредник, данъкът става изискуем от „Киви Инк“ ЕООД.

Освен административната преписка, по делото са приети представени от жалбоподателя: превод на извадка от официалния правителствен сайт на Великобритания, касаещ данъчното третиране и облагане на стоките, постъпили в акцизен склад на територията на Великобритания; протокол № П-22221016015842-073/20.05.2016г., потвърждение от Байекс от 23.02.2021г., справки по акцизен номер.

По искане на жалбоподателя по делото е допусната и изслушана съдебно-счетоводна експертиза със задачи: Кой са доставчиците на „Киви инк“ ЕООД по спорните доставки с получател BUYEX UK LTD, какви фактури са му издадени от тези доставчици, на каква стойност и какъв е размерът на ДДС по тях; по кои фактури и върху какви данъчни основи е изчислен допълнително установения в РА данък за внасяне; как са отразени (по кои сметки) получените фактури от доставчиците по спорните фактури в счетоводството на „Киви инк“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима - подадена в срок, от надлежна страна, след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване на РА.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Ревизионното производство е възложено и извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила на ДОПК за извършване на ревизията. РА е издаден от органите по чл.119, ал.2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл.120, ал.1 ДОПК.

В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спорът по делото е основно относно материалната законосъобразност на РА.

Наличието на тристранна операция по смисъла на чл.15 от ЗДДС е от значение за облагането на ВОП. Общото правило относно мястото на изпълнение при ВОП е определено в чл.62, ал.1 ЗДДС - това е територията на страната, когато стоките пристигат и превозът им завършва на територията на страната. Чл.61, ал.2 ЗДДС от своя страна предвижда, че мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките, е регистрирано по този закон и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната, независимо дали стоките пристигат и превозът им завършва на територията на страната. Според чл.62, ал.5 ЗДДС обаче, независимо от ал. 2, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, когато са налице едновременно следните условия: 1. посредникът в тристранна операция придобива стоките под идентификационния си номер по чл. 94, ал. 2; 2. лицето по т. 1 осъществява последваща доставка на стоките до придобиващия в тристранната операция; 3. лицето по т. 1 издаде фактура за доставката по т. 2, отговаряща на изискванията на чл. 114, в която посочи, че е посредник в тристранната операция и че данъкът по доставката се

дължи от придобиващия в тристранната операция; 4. лицето по т. 1 декларира доставката по т. 2 във VNES-декларацията за съответния данъчен период (ал.5). Съгласно ал.6 документите, удостоверяващи обстоятелствата по ал. 3, 4 и 5, и редът за извършване на корекцията по ал. 4 се определят с правилника за прилагане на закона. Анализът на посочените разпоредби сочи, че за да се приложи диспозицията на чл.62, ал.5 ЗДДС, е необходимо вътреобщоностното придобиване да отговаря на критериите за тристранна операция по чл.15 ЗДДС и да са изпълнени изискванията по чл.62, ал.5, което се удостоверява със съответните документи, посочени в ППЗДДС.

Понятието за тристранна операция е определено в чл. 15 от ЗДДС, според която разпоредба тристранна операция е доставката на стоки между три регистрирани за целите на ДДС лица в три различни държави членки А, Б и В, за които са налице едновременно следните условия: 1. регистрирано лице в държава членка А (прехвърлител) извършва доставка на стока на лице, регистрирано в държава членка Б (посредник), което след това извършва доставка на тази стока на лице, регистрирано в държава членка В (придобиващ); 2. стоките се транспортират директно от А до В; 3. посредникът не е регистриран за целите на ДДС в държавите членки А и В; 4. придобиващият начислява ДДС като получател по доставката.

По отношение на предпоставките визирани в т.1 и т.3 на чл.15 от ЗДДС в настоящето производство не се спори, а и същите се установяват от представените доказателства. Установява се обаче също така, че извършените от жалбоподателя доставките не отговарят на условието по чл.15,т.2 от ЗДДС. Това е така тъй като от доказателствата по делото се установява че стоките, които впоследствие са препродавани на BUYEX UK LTD, са получавани от жалбоподателя в складове в Х., Б. и С., откъдето след това са доставяни във Великобритания. Изискването по чл.15,т.2 от ЗДДС за директното транспортиране на стоките произтича от текста на чл.141, б.“в“ от Директива 2006/112, според който стоките, придобити по този начин от данъчнозадълженото лице, посочено в буква а), се изпращат или превозват директно от държава-членка, различна от тази, в която е идентифицирано за целите на ДДС, до лицето, за което то трябва да извърши последващата доставка. В настоящия случай не може да се приеме, че е налице директно транспортиране, тъй като стоките първо са получавани от жалбоподателя на територията на държава – членка, различна от тези, визирани в чл.15 ЗДДС (Х., Б., С.), а след това са превозвани до държавата, където е регистрирано придобиващото лице – Великобритания. Това се потвърждава и от документите за пристигане и изписване на стоките от логистичните складове - фактурата за последваща продажба е от по-късна дата спрямо тази на пристигането на стоката в склада, т.е. стоката не пътува направо от продавача на посредника към крайния получател, при което крайната дестинация да е ясна още при изпращането. Освен това в продажните фактури се съдържа описание, че към момента на продажбата стоката е налична в склад на

територията на държава членка, която не е държавата членка, в която е регистрирано лицето, от което жалбоподателят е придобил стоката, т.е. стоките са придобивани и получавани от „КИВИ ИНК” ЕООД в складове на територията на Б., Х., С., и едва след получаването им са продавани на трети лица, регистрирани в трети държави членки.

При недоказани предпоставки, свързани с тристранната операция по чл. 15 ЗДДС, приложима е разпоредбата на чл. 62, ал. 2 ЗДДС, съгласно която независимо от ал. 1, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е на територията на страната, когато лицето, което придобива стоките, е регистрирано по този закон и е осъществило придобиването им под идентификационен номер, издаден в страната.

Същевременно, нормата на чл. 62, ал. 5 ЗДДС предвижда, че независимо от ал. 2, мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, когато са налице едновременно следните условия: 1. посредникът в тристранна операция придобива стоките под идентификационния си номер по чл. 94, ал. 2; 2. лицето по т. 1 осъществява последваща доставка на стоките до придобиващия в тристранната операция; 3. лицето по т. 1 издаде фактура за доставката по т. 2, отговаряща на изискванията на чл. 114, в която посочи, че е посредник в тристранната операция и че данъкът по доставката се дължи от придобиващия в тристранната операция; 4. лицето по т. 1 декларира доставката по т. 2 във VIES-декларацията за съответния данъчен период.

Мястото на изпълнение на ВОП по чл. 62, ал. 5 ЗДДС се доказва като посредникът в тристранната операция разполага с изчерпателно изброени в чл. 9, ал. 2 т. 1-4 документи. Сред тях, освен фактури и VIES-декларация за съответния данъчен период, е посочено и писмено потвърждение от придобиващия в тристранната операция, удостоверяващо, че стоките са получени.

В случая представените от жалбоподателя потвърждения за получаване на стоките в държавата членка, където е регистриран крайният получател, не съдържат реквизитите, предвидени в чл. 9, ал. 2, т.4 от ППЗДДС. Представените потвърждения не съдържат данни за вид, количество, опаковка на стоките, нито данни за превозното средство, като в тях се сочи единствено, че стоките са освободени от съответния склад, в който ги е съхранявало ревизираното лице. Съгласно разпоредбата на чл. 116 от ДОПК в тежест на ревизираното лице да докаже настъпването на факти и обстоятелства извън територията на страната, каквото доказване жалбоподателят не проведе успешно в настоящето производство. Изрично в нормата на чл. 9, ал. 2 т. 4 ППЗДДС са посочени необходимите

реквизити на потвърждението, а в представените потвърдителни писма се установява липса на данни за превозно средство, с което е извършен транспорта. Още повече самите потвърдителни писма не са подписани от получателя, а има само положен печат.

В случай, че посредникът в тристранната операция не се снабди с документите по ал. 2 на чл. 9 ППЗДДС до изтичането на данъчния период, следващ данъчния период, през който данъкът за вътреобщностното придобиване би станал изискуем, съобразно разпоредбата на чл. 62, ал. 2 ЗДДС, вр. чл. 9, ал. 3 ППЗДДС се счита, че вътреобщностното придобиване е с място на изпълнение на територията на страната, данъкът за което става изискуем от посредника.

В настоящия спор, поради недоказани осъществени тристранни операции по чл. 15 ЗДДС доколкото не са налице доказателства по чл. 9, ал. 2, т. 4 ППЗДДС и недоказано, че стоките са обложени с ДДС в държавите-членки посочени като получатели по доставките в процесните фактури или където е завършил превозът им, то съгласно чл. 62, ал. 2 ЗДДС мястото на изпълнение на вътреобщностното придобиване е на територията на страната, за което по силата на чл. 9, ал. 3 ЗДДС данъкът става изискуем от посредника – „Киви Инк“ ЕООД.

В случая е неприложим реда по чл. 73а ЗДДС предвид обстоятелството, че последваща облагаема доставка както на територията на страната, така и извън страната в хипотезата на чл. 62, ал. 2 от ЗДДС не е доказана от лицето, а стоката чрез тези операции на практика се извежда от режима на ДДС, то за спорните доставки не възниква право на данъчен кредит.

На следващо място спорен по делото се явява размера на установения дължим данък заради изслушаната по делото експертиза, която дава размер различен от установения от ревизиращите органи. Следва да бъде отбелязано, че видно от експертното заключение вещо лице С. К. е ползвала счетоводните регистри на жалбоподателя, а не първичните счетоводни документи, които са налични по делото, подробно разписани по-горе в настоящите мотиви.

Първичните счетоводни документи се съставят, когато се регистрират стопански операции за пръв път. Документите се съставят в момента на извършване на сделката или стопанската операция. Те представляват доказателство за извършването на самата операция. При положение че документът е сгрешен, той не може да се коригира и трябва да бъде издаден нов, с вярната информация. Вторични счетоводни документи са онези, които преобразуват информацията, която се съдържа в първичните счетоводни документи. Те служат за диференциране или обобщаване на информацията. Главната цел на съставянето на вторични счетоводни

документи, е еднократното отчитане на различните видове стопански операции и сделки. Документите се съставят на база получената информация от първичните счетоводни документи, които се прилагат за счетоводно отчитане. Що се касае до вторичните счетоводни документи, те могат да бъдат коригирани. Корекцията е възможна, тъй като към всеки вторичен документ за счетоводно отчитане, се прибавя първичният документ доказващ верността на внесената корекция. Предвид изложеното при наличие на първичен счетоводен документ е недопустимо да се ползват данни от вторичен, който му противоречи. В настоящето производство няма данни изследваните фактури да са сторнирани или да има издадени кредитни извещения по отношения на същите, поради което отразяването им с различна от посочената в тях стойност във вторичните счетоводни документи е основание да се приеме наличие на грешка в последните, а не те да се ползват приоритетно. По изложените съображения съдът не кредитира експертното заключение.

Прегледа на оспорвания акт не установява данъчните органи да са допуснали грешка в изчисляването на данъка. Единствената неточност, която се установява в ревизираните периоди, е неправилно посочената обща стойност на фактурите издадени от „Едулис Срл“ за месец декември 2017г. като вместо 2 727 796,18 лева в РД е посочена сумата от 2 904 417 лева , която е сборът от сумите по фактурите на „Едулис Срл“ и тази от „Булгрос импортьорс СЛ“ ревизирани за съответния период, но данъкът е изчислен правилно, поради което горното очевидно се явява техническа грешка и не налага корекция, още по- малко отмяна на ревизирания акт.

По така изложените съображения жалбата следва да бъде отхвърлена, а претенцията на ответната страна за присъждане на разноски се явява основателна, поради което същата следва да бъде уважена в пълния предявен размер от общо 68 471,60лв. както следва: 1700,00 лв. държавна такса за касационно обжалване на Решение 5995/22.10.2021 г. по а.д. 7753/2020 г. по описа на АССГ, 51 състав; 8 271,24 лв. /2 x 4 135,62 лв. за инстанция/ юрисконсултско възнаграждение до размера на претендираното възнаграждение с оглед уважената част от жалбата по а. д. 7753/2020 г. на АССГ и 11661/2021 г. на ВАС, 8мо отделение, дължимо на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и изчислено съгласно чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения; 28 400,18 лв. юрисконсултско възнаграждение за адм. дело 10605/2022 г. на АССГ, изчислено съгласно чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредбата; 1 700,00 лв. държавна такса за касационно обжалване на Решение 4293/28.06.2023 г. по а.д. 10605/2022 г. на АССГ, 7 състав; 28 400,18 лв. юрисконсултско възнаграждение за адм. дело 10965/2023 г. на

АССГ, изчислено съгласно чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредбата съобразно материалния интерес по настоящото дело, който възлиза на 625 006,25 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 80 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „КИВИ ИНК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. Г. К., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220418004196-091-001/20.03.2020г., издаден от органи по приходите в ТД на НАП – С., поправен с РА № П-22220420056677-003-001/03.04.2020г., мълчаливо потвърден от директора на Дирекция „ОДОП в частта за установените задължения за данък добавена стойност и лихви за данъчни периоди май и юли 2016 г., и за месеците май, юни и декември 2017 г.

ОСЪЖДА „КИВИ ИНК“ ЕООД да заплати на Националната агенция по приходите сумата от 68 471,60лв. /шестдесет и осем хиляди четиристотин седемдесет и един лева и шестдесет стотинки/ разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия: